



REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Crikvenici
Kralja Tomislava 85a
51 260 Crikvenica

Poslovni broj: P-858/2022-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Crikvenici, po sucu Sonji Alač kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice GORANKE GAŠPAROVIĆ IMŠIROVIĆ, Drivenik, Drivenik 21, OIB: 83446090528, zastupane po punomoćnicima Darijanu Dundoviću i Lei Vitaljić Mikac, odvjetnicima u Rijeci, protiv tuženih 1. SMILJKE VIDOVIĆ, Čepin, Diljska 3, OIB: 98920144998, i 2. IVANA GAŠPAROVIĆA, Rijeka, Kršinićeva 4, OIB: 56302590914, oboje zastupani po punomoćniku Kazimiru Ferenčiću, odvjetniku u Crikvenici, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon zaključene javne glavne rasprave održane 17. rujna 2026., 25. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

«1. Utvrđuje sa da je tužiteljica GORANKA GAŠPAROVIĆ IMŠIROVIĆ, Drivenik, Drivenik 21, OIB: 83446090528, vlasnik u 1/1 dijela nekretnina u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Crikvenici - Zemljišnoknjižni odjel Crikvenica označenih kao k.č.br. 6800 (Domijan selo – kuća Domijan Selo, površine 65 m²) u zk.ul. 6625 k.o. Drivenik, k.č.br. 6801 (dvorište, površine 19 čhv) i k.č.br. 6802/3 (pašinac poli kuće, površine 3 čhv) obje u zk.ul. 4095 k.o. Drivenik, te k.č.br. 6802/2 (pašnjak u Domjani Selu, površine 2 čhv) u zk.ul. 4094 k.o. Drivenik.

2. Ovlašćuje se tužiteljica GORANKA GAŠPAROVIĆ IMŠIROVIĆ, Drivenik, Drivenik 21, OIB: 83446090528, da po pravomoćnosti ove presude, temeljem iste, u zemljišnim knjigama, na nekretninama opisanim u točki I. ove presude, ishodi brisanje prava vlasništva u cijelosti s imena tuženika, uz istovremenu uknjižbu prava vlasništva na svoje ime i za svoju korist u 1/1 dijela.

3. Nalaže se tuženicima da tužiteljici GORANKI GAŠPAROVIĆ IMŠIROVIĆ, Drivenik, Drivenik 21, OIB: 83446090528 solidarno nadoknade prouzročeni parnični trošak zajedno za pripadajućim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa sve do isplate, po stopi koja

se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01.siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01.srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.»

II. Nalaže se tužiteljici da tuženima naknadi parnični trošak u iznosu od 3.125,00 EUR s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. rujna 2026. kao dana donošenja ove presude pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. U tužbi od 6. kolovoza 2022., koju podnosi protiv tuženih, radi utvrđenja prava vlasništva, tužiteljica navodi da su u zemljišnim knjigama ovoga suda, k.o. Drivenik, u zk.ul br. 1165, k.č.br. 6800 kuća br. 9, površine 18 čhv, k.č.br. 6801 dvorište, površine 19 čhv, te k.č.br. 6802/3 pašinac poli kuće, 3 čhv, te u zk.ul. br. 121, k.č.br. 6802/2 pašnjak u selu Domijani, površine 2 čhv, kao suvlasnici upisani tužiteljica i tuženi, te Nedeljko Gašparović, koji je ranije također bio tuženi u ovome predmetu, i to svaki u suvlasničkom udjelu od 1/4. Tužiteljica nadalje navodi da prijepor čine sve navedene nekretnine i kao takve da su u neposrednom i samostalnom posjedu tužiteljice preko 20 godina, a tijekom navedenog razdoblja da tužiteljicu u posjedovanju nitko nije uznemiravao ili osporavao to pravo. U naravi da se radi o obiteljskoj kući s dvorištem i okućnicom i pomoćnim zgradama, koje je dogradila, adaptirala i izgradila tužiteljica. Tuženici da nisu vršili faktičnu vlast na bilo koji način na navedenom dijelu čestice, navodeći da se nisu nalazili u posjedu iste. Tužiteljica da zajedno sa svojom obitelji živi u predmetnim nekretninama cijeli život. Budući da je posjed tužiteljice svo vrijeme pošten, istinit i zakonit, jer joj posjed nitko nikada nije osporavao, ili od nje išta tražio, a traje daleko više od 20 godina, koje vrijeme je potrebno za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, to da tužiteljica podnosi navedenu tužbu.

Tužiteljica je svoj tužbeni zahtjev precizirala u podnesku od 16. rujna 2026. te temeljem gornjih tužbenih navoda predlaže donošenje presude kao u točki I. izreke presude, te istim traži i naknadu parničnog troška.

2. U odgovoru na tužbu od 5. svibnja 2023. tuženi su osporili tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti kao neosnovan. Ističu da neosnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi iz sadržaja same tužbe pa predlažu istu odbiti bez održavanja glavne rasprave. Tuženi su u podnesku od 15. rujna 2025. naveli da su tuženi i tužiteljica vlasništvo predmetnih nekretnina stekli na temelju pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju II O-140/97-8 od 29. lipnja 1998. pa da su tim rješenjem vezani kao presuđenom stvari. Nadalje navode da ako tužiteljica i posjeduje utužene nekretnine takav posjed da nije pošten iz čega da slijedi da je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan. Tuženi predlažu odbijanje tužbenog zahtjeva tužiteljice, a traže naknadu parničnog troška, sa zateznim kamata od donošenja presude pa do isplate.

3. Tužiteljica je u daljnjem tijeku postupka u podnesku od 16. rujna 2026. navela kako je tuženi Ivan Gašparović svojim iskazom potvrdio da tijekom dugogodišnjeg razdoblja nije ostvarivao nikakav stvarni odnos prema predmetnoj kući, da u istoj ne samo da nije boravio, već da nije sudjelovao ni u njezinu održavanju i financiranju, niti je od tužiteljice ikada zahtijevao predaju ključeva, osiguranje prostora za vlastito korištenje ili ostvarivanje bilo kakvih prava u odnosu na predmetnu nekretninu. Nasuprot tomu, tužiteljica da je tijekom cijelog razdoblja sama brinula o kući, u nju ulagala vlastita sredstva i podmirivala sve troškove povezane s njezinim održavanjem i korištenjem. U takvim okolnostima, uz činjenicu da tuženi tijekom niza godina, zapravo od tužiteljčina rođenja, jer je ona njegova polusestra iz drugog očeva braka, pa i ranije, nije poduzeo nijednu konkretnu radnju kojom bi iskazao interes za korištenje kuće ili ostvarivanje prava na njoj, tužiteljica da je imala opravdanu osnovu smatrati da joj je predmetna nekretnina u cijelosti prepuštena. Nitko da joj nije osporavao takav odnos prema kući, nitko da nije zahtijevao predaju njezina dijela, tuženi da nije na bilo koji način pokazivao da namjerava izvršavati bilo kakvu vlast nad stvari. Stoga da se tužiteljčino postupanje prema predmetnoj nekretnini ne može promatrati izdvojeno od dugogodišnje pasivnosti tuženika. Upravo da su njegovo nečinjenje, izostanak zahtjeva i potpuna odsutnost iz stvarnog života nekretnine, okolnosti koje da su, zajedno s kontinuiranom brigom i ulaganjima tužiteljice, oblikovale njezinu percepciju da kuću drži i koristi kao isključivo svoju. Činjenica da je tužiteljica 1998. bila upoznata s nasljednim odnosima da ne znači da je tijekom svih narednih godina morala pretpostavljati da tuženi, koji ništa nije tražio, poduzimao ili izvršavao, i dalje namjerava ostvarivati bilo kakva prava u odnosu na predmetnu kuću. Relevantno da je stvarno ponašanje stranaka tijekom vremena, a ono da u konkretnom slučaju pokazuje potpunu pasivnost tuženih i samostalno preuzimanje svih tereta i odgovornosti za nekretninu od strane tužiteljice, slijedom čega da ona nije imala razloga sumnjati da joj vlasništvo nad nekretninom nije prepušteno u cijelosti. Navedene okolnosti da je potrebno cijeniti u vezi sa svim ostalim izvedenim dokazima, pri čemu da iskaz tuženog predstavlja važnu potvrdu dugogodišnjeg izostanka njegova stvarnog izvršavanja vlasničkih ovlasti i činjeničnog odnosa tužiteljice prema predmetnoj nekretnini.

4. Tuženi su, u daljnjem tijeku postupka na ročištu glavne rasprave održanom 17. rujna 2026. naveli da se osporavaju navodi iz gore navedenoga podneska, navodeći da se radi o interpretaciji tužiteljice s kojom se tuženi ne slažu. Ističu da je između parničnih stranaka donijeto pravomoćno rješenje o nasljeđivanju te da je na temelju tog rješenja izvršena i uknjižba prava vlasništva u zemljišnim knjigama pa ako je tužiteljica držala da joj pripada vlasništvo predmetnih nekretnina iza pok. oca, tada da je taj prigovor trebala dati u ostavinskom postupku. Kako je rješenje o nasljeđivanju postalo pravomoćno te je uknjižba izvršena, to da posjed tužiteljice nije pošten, čak iako je ona imala dojam da se tuženi odrekao vlasništva. Naime, predmet ove parnice da je utvrđivanje prava vlasništva tužiteljice posjedovanjem te da je potpuno nebitno je li tuženi posjedovao ili nije posjedovao predmetne nekretnine. Predmet parnice da nije to da tuženi nije vlasnik nego da je tužiteljica vlasnik.

5. U postupku su provedeni dokazi uvidom u izvratke iz zemljišne knjige za zk.ul. br. 1165 k.o. Drivenik (stranica 7 spisa), i za zk.ul. 121 k.o. Drivenik (stranice 8-10 spisa), izvod iz katastarskog plana k.o. Drivenik (stranica 11 spisa), u preslike rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Crikvenici posl. br. O-140/97 od 29. lipnja 1998. (stranice 12-13 spisa), te ugovora o razvrgnuću suvlasničke zajednice na

nekretninama od 29. svibnja 2025. (stranice 47-50 spisa). Nadalje, na ročištu održanom 2. lipnja 2026. proveden je dokaz saslušanjem tužiteljice i tuženog Ivana Gašparovića, u odsutnosti uredno pozvane tužene Smiljke Vidović (stranice 69-73 spisa), te je izvršen uvid u izvatke iz zemljišne knjige za zk.ul. 6625 k.o. Drivenik (stranice 77-78 spisa), za zk.ul. 4095 k.o. Drivenik (stranice 79-80 spisa), i za zk.ul. 4094 k.o. Drivenik (stranice 81-82 spisa), te je izvršen uvid u spis ovoga uda posl. br. O-140/97.

Tužiteljica je tijekom prethodnog postupka predlagala i provođenje dokaza saslušanjem svjedoka Darka Jerčinovića te geodetskim vještećenjem, od provođenja kojih dokaza je odustala. Nadalje, tužiteljica je, uz navedeno, tijekom prethodnog postupka predlagala i provođenje dokaza saslušanjem svjedoka Željka Baričevića, Ivane Benić, Vilka Miklića, Marinka Klarića i Andree Zgombić Karabeg, uviđajem na licu mjesta, te drugim vještačenjem prema potrebi, koji dokazni prijedlozi su odbijeni jer je provođenje ovih dokaza suvišno pored činjeničnog stanja utvrđenog na osnovu ranije navedenih, a provedenih dokaza.

Po provedenom dokaznom postupku odlučeno je kao u izreci presude, iz razloga koji će biti pojašnjeni u nastavku obrazloženja ove odluke.

6. Tužiteljica Goranka Gašparović Imširović, rođena 1966., sestra tuženih po ocu, je u svom iskazu navela da nekretnine koje su predmetom ovog postupka u naravi predstavljaju kuću, dvorište i garažu koji se nalaze u Driveniku, na adresi Domijani 21. To da je starina koja je bila vlasništvo njezina pok. oca Ivana Gašparovića. Misli da je ta kuća sagrađena 1951., uglavnom prije njezina rođenja jer je njezin otac u prvom braku zajedno sa svojom obitelji odnosno prvom suprugom i djecom živio u toj kući. Sada da u toj kući živi ona s mužem i djecom. Poslije tatine smrti, njegove nekretnine da su upisane na 4 dijela, odnosno na njih 4 kao njegovu djecu, pa da se ona na taj način i upisala u $\frac{1}{4}$ na predmetnim nekretninama iza tatine smrti. Tata da je uvijek govorio da su ove predmetne nekretnine njezine nekretnine, jer da su se njegova djeca iz prvog braka, a radi se o Ivanu Gašparoviću i Smiljki Vidović, upisali na kući u Križišću, Veli dol. Njezin otac da je svojoj djeci iz prvog braka, dakle tuženima Ivanu Gašparoviću i Smiljki Vidović, kupio tu kuću u Križišću i oni da su se iz kuće u Driveniku preselili u kuću na Križišću koju im je kupio njezin otac. To da je njoj sve poznato iz priče njezina oca pok. Ivana Gašparovića. Predmet ovog postupka da je kuća u Driveniku s garažom i dvorištem. Ranije da je na mjestu garaže postojalo nešto kao kokošinjac i WC, a oni da su to uredili u garažu, navodeći da su u stvari samo napravili novu ploču i vrata, a sve da je ostalo isto odnosno u preostalom dijelu da je objekt ostao isti. Nisu mijenjali nikakve gabarite objekta, samo su napravili novu ploču i postavili vrata na garažu. Poznato joj je i to da su ove nekretnine bile predmetom ostavinskog postupka koji je vođen iza smrti njezina oca. Navela je da u toj kući u Driveniku živi od 1966. odnosno od rođenja. Tata da je umro 1997. i nakon tatine smrti da je nastavila tamo živjeti. Tuženi Ivan Gašparović i Smiljka Vidović da nisu dolazili u tu kuću, te da ih nikada nije vidjela tamo nakon tatine smrti, navodeći da je samo jednom prilikom došao tuženi Ivan Gašparović kod njih s prijedlogom da ga isplati. Ona da je tada ostala zatečena, mislila je da su predmetne nekretnine njezine, tuženi da su dobili svoje, a tu misli na kuću u Križišću, Veli Dol, koju je njezin tata kupio. Ni tuženi Ivan Gašparović niti Smiljka Vidović da nisu nikada od nje tražili ključeve kuće niti su tražili predaju kuće u posjed, navodeći da su mogli doći kad god hoće. Kaže da je radila i unutarnje radove u kući, puno toga da je radila, navodeći da nije imala WC u kući, a

o drugome da ne priča. WC da je sagradila kada je završila školu i počela raditi. Taj WC da je sagradila prije tatine smrti dok je tata još bio živ. Mijenjali su i krov dok je još tata bio živ, a prozore i fasadu naknadno nakon tatine smrti, to da su radili ona i njezin drugi suprug, navodeći da je u stvari sve to ona financirala pa čak i izvođenje ovih radova koji su izvedeni za očeva života. Nikada da nije tražila ni od tuženih niti od brata Nedeljka Gašparovića da sufinanciraju izvođenje tih radova. Sve troškove koji terete kuću i dvorište da ona plaća. Kaže da su mijenjali struju, vodu, radili septičku jamu, a da nisu poduzeli te radove da bi to bila ruševina. Septičku jamu da su radili nakon tatine smrti, prije 23 godine. Sve režije da ona sama plaća već godinama te da nikada nije ni od koga tražila, pa tako ni od svoje braće i polusestre, plaćanje tih troškova. Misli da su se tuženi preselili u Križišće kada su išli u 1. ili 2. razred osnovne škole, a to da je čula iz priče svoga oca. Nikada da nije živjela u toj kući zajedno s tuženima.

7. Tuženi Ivan Gašparović, rođen 1948., brat tužene Smiljke Vidović, te brat tužiteljice po ocu sada pok. Ivanu Gašparoviću, je u svom iskazu naveo da je rođen u kući u Driveniku, upravo na nekretnini koja je predmetom ovog postupka. U toj kući u Driveniku da je živio sve do 2. razreda osnovne škole, kada su se preselili u maminu starinu u Križišću, Veli Dol 77. Navodi da se radilo o maminoj starini, koju je njegova mama naslijedila po mami odnosno njegovoj noni. To da nije ništa kupljeno, jedino da je njegova mama dogovorila da će prenijeti tu nekretninu na njegova oca, umjesto na sebe, to da se tako dogodilo po njegovom mišljenju, jer je njegova mama drugačije razmišljala i prenijela to njegova oca, što nije trebala, a to da je uradila jer je bila takva, vjerovala je njegovu ocu. Preselili su se u Križišće zbog mamine svekrve, dakle bake tuženog po ocu, koja da je po maminoj priči bila jako zločesta. Kada se mama rastala od oca da je dobila natrag tu kuću u Križišću, u stvari na sudu da je to istovremeno s razvodom bilo riješeno da polovica te kuće u Križišću ide na mamu, a polovica na njih djecu, a sve pokretnine da je otac iz te kuće otpeljao u Drivenik. Kada su se vratili u tu kuću da u njoj nije bilo ni stolice. Kaže da su svi zajedno, dakle, pok. majka, otac, on i sestra nekoliko godina živjeli u toj kući u Križišću, iz koje kuće da su otišli poslije mamine svađe s ocem, pa da su par godina bili podstanari dok se rastava nije riješila, a u kuću u Križišću da su se vratili kada se rastava riješila. Ova kuća u Driveniku da je bila očevo vlasništvo, te da nije sagrađena 1951. On da je u toj kući rođen 1948., a kuća da je stoljeće prije sagrađena. Njegov otac da je u toj kući u Driveniku živio s tom svojom novom ženom i djecom i on da više nije ni dolazio u tu kuću, iako je cijelu osnovnu školu prolazio pokraj te kuće jer je pješice išao iz Križišća u Tribalj u školu, navodeći da nije želio nikakav kontakt s ocem. Poslije razvoda roditelja, da nije htio imati ništa s s ocem. 1998. na ostavinskoj raspravi ženi da je dao punomoć da ga zastupa i poslije rasprave Nedeljko Gašparović, njegov polubrat, da je navalio na njegovu ženu da on nema tamo što tražiti. Njegova mama u to vrijeme da je bila još živa i nije htjela da ima bilo što polubračom. Kaže da je plovio i negdje u to vrijeme tužiteljica da ga je zvala za dogovor vezano za ovu kuću u Driveniku, on da je preko žene tražio da tužiteljica da bilo kakvu ponudu da zna o čemu se radi, ali da je tužiteljica tražila da razgovaraju u 4 oka pa da je on prvom prilikom, a to da je bilo nakon majčine smrti, a mama mu je umrla 2013., dakle nakon majčine smrti da je došao kod tužiteljice razgovarati. Nije joj nikakvu cijenu postavljao nego joj je samo rekao da bi volio da to riješe, a na to da je tužiteljica rekla da ona nema novaca i da mu neće ništa platiti, tako da ni o kakvoj cijeni nisu razgovarali. Tada da je tužiteljici rekao da kada bude imala nekakve mogućnosti da mogu razgovarati dalje. Tek da je prije nekoliko godina shvatio da je tužiteljica postavila zahtjev da se zemlja proda na javnoj dražbi, i on da je preko advokata iznio mogućnost da se zemlja zamjeni za kuću što da izgleda nije bilo

moguće dogovoriti. Nikada da nije ništa plaćao vezano za tu kuću odnosno nije nikada plaćao režije jer nije ni bio u toj kući. Nikada da nije tražio od tužiteljice da mu da sobu ili ključ od kuće, njemu da to ne treba. Nije tražio od tužiteljice ni stanarinu.

8. Nije sporno da su stranke ovoga postupka, te Nedeljko Gašparović, koji je ranije bio tuženi u ovome predmetu, djeca i zakonski nasljednici pok. Ivana Gašparovića, koji je umro 5. travnja 1997., iza kojeg se pred Općinskim sudom u Crikvenici vodio ostavinski postupak pod posl. br. O-140/97.

Nije sporno ni to da su nekretnine koje su predmetom ovog postupka, koje su dakle, bile upisane u zk.ul. 121 i 1165, sve k.o. Drivenik, bile predmetom ostavinskog postupka, odnosno da su iste predstavljale ostavinsku imovinu iza pok. oca stranaka Ivana Gašparovića, te da su na istoj njegovim nasljednicima na temelju zakona proglašeni tužiteljica te tuženi, kao i Nedeljko Gašparović, koji je ranije bio tuženi u ovome predmetu.

Nije sporno ni to da su se stranke ovoga postupka uknjižile kao suvlasnici predmetnih nekretnina, svaki u 1/4 suvlasničkog dijela, temeljem ranije navedenoga, pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju iza pok. oca Ivana Gašparovića, umrlog 5. travnja 1997.

Kao suvlasnik predmetnih nekretnina bio je uknjižen i Nedeljko Gašparović, brat tužiteljice i brat tuženih po ocu, koji je ranije bio tuženi u ovome predmetu, a ugovorom o razvrgnuću suvlasničke zajednici na nekretninama od 29. svibnja 2025., koji prileži na stranicama od 47-50 spisa, sklopljenim s tužiteljicom, prenio je suvlasničke udjele na predmetnim nekretninama (1/4) na tužiteljicu, tako da se temeljem istoga tužiteljica uknjižila i na navedenim suvlasničkim udjelima od 1/4, te je tužiteljica sada upisana kao suvlasnica u 2/4 suvlasničkih udjela, kako to proizlazi iz izvadaka iz zemljišnih knjiga dostavljenih uz podnesak od 16. rujna 2026. sa stranica 77-82 spisa. Tužiteljica je u odnosu na ranije Nedeljka Gašparovića kao tuženog i povukla tužbu, što je utvrđeno rješenjem ovoga suda od 11. lipnja 2025. sa stranica 51-53 spisa.

Dakle, sve navedeno se ističe, s obzirom na tvrdnje tužiteljice da je stekla pravo vlasništva predmetnih nekretnina, a iste su bile predmetom ostavinskog postupka iza pok. oca stranaka Ivana Gašparovića, umrlog 5. travnja 1997., i stranke, kao zakonski nasljednici istoga, su se i upisale kao suvlasnici predmetnih nekretnina, svaki u 1/4 dijela temeljem pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju iza istoga.

Neovisno o tome što je tužiteljica u posjedu predmetnih nekretnina, koje u naravi predstavljaju kuću, dvorište i garažu, jer, kako to i sama navodi, od rođenja 1966. živi u toj kući na adresi Drivenik, Domijani 21, u kojoj je do svoje smrti, dakle do 1997. živio i otac stranaka pok. Ivan Gašparović, takvim posjedovanjem nekretnina tužiteljica nije mogla steći pravo vlasništva na suvlasničkim udjelima tuženih kao sunasljednika pok. oca Ivana Gašparovića, prednika stranaka, jer je tužiteljica u odnosu na suvlasničke udjele tuženih, odnosno u odnosu na tužene, nepoštena posjednica tih nekretnina, jer zna i ima saznanja o tome da joj ne pripada pravo na posjed, u odnosu na njihove suvlasničke udjele.

Naime, odredbom članka 232. stavak 1. Zakona o nasljeđivanju (Narodne novine broj 48/03., 163/03., 35/05., 127/13., 33/15. i 14/19.; u nastavku: ZN) propisano

je, između ostalog, da se smatra da je pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju utvrđeno što je u sastavu ostavine, tko je ostaviteljev nasljednik i koliki mu nasljedni dio pripada. Nadalje, odredbom stavka 2. cit. članka propisano je da što je utvrđeno pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju da može pobijati jedino onaj koji po odredbama navedenoga zakona nije vezan pravomoćnošću rješenja o nasljeđivanju.

Stranke ovoga postupka, kao sunasljednici, odnosno nasljednici svoga oca pok. Ivana Gašparovića, vezani su pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju posl. br. O-140/97 od 29. lipnja 1998., koje je pravomoćno 16. srpnja 1998., a što je utvrđeno uvidom u spis ovoga suda posl. br. O-140/97.

Stoga nisu ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva tužiteljice na predmetnim nekretninama, u odnosu na tužene, kao sunasljednike pok. oca Ivana Gašparovića, jer su stranke ovoga postupka kao nasljednici vezani pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju iza pok. oca Ivana Gašparovića, a nisu ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva tužiteljice na predmetnim nekretninama, u odnosu na tužene, propisane odredbama članka 159. stavak 1. do 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima («Narodne novine» broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14. i 94/17.; u nastavku: ZV), jer je posjed tužiteljice u odnosu na tužene kao sunasljednike pok. oca, nepošten.

Naime, iz postupka proizlazi da nije postojao nikakav dogovor stranaka o tome da tuženi tužiteljici ustupe svoje suvlasnički udjele na predmetnim nekretninama.

U odnosu na tvrdnje tužiteljice da je kuću s dvorištem i okućnicom i pomoćnim zgradama dogradila odnosno adaptirala i izgradila, ističe se da iz iskaza tužiteljice proizlazi da je WC sagradila kada je završila školu, a rođena je 1966., dakle, za očeva života, te iz njezina iskaza proizlazi da je sve radove na uređenju predmetnih nekretnina koji su izvršeni prije očeve smrti (promjena krova) ona financirala, te dakle, ukoliko je imala kakvih zahtjeva iz tog osnova, za radove izvršene za vrijeme očeva života, trebala je isto isticati u ostavinskom postupku vođenim iza pok. oca, i u tom smislu je vezana pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju iza pok. oca. Ostale radove koje tvrdi da je izvela nakon očeve smrti, jer tvrdi da je na mjestu garaže postojalo nešto kao kokošinjac i WC koji je uredila u garažu, ali na način da je samo napravila novu ploču i vrata, a sve drugo da je ostalo isto, odnosno u preostalom dijelu objekt da je ostao isti, te da nisu mijenjali gabarite objekta već da su samo napravili novu ploču i vrata, takvim radovima, kao i izgradnjom septičke jame, te izmjenom prozora i postavljanjem fasade, nije mogla steći vlasništvo gradnjom u smislu odredbe članka 156. stavak 1. ZV, tim više jer za isto nije imala suglasnost ostalih suvlasnika, odnosno tuženih.

Stoga, tužiteljica u ovome postupku nije dokazala gore navedene tvrdnje, da bi dosjelošću odnosno dogradnjom stekla pravo vlasništva predmetnih nekretnina, odnosno suvlasničkih udjela upisanih na tuženima, koji su zajedno s tužiteljicom sunasljednici pok. oca Ivana Gašparovića, a na njoj je u smislu odredbe članka 7., u svezi s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” br. 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23.146/25.; u daljnjem tekstu: ZPP), teret dokaza ovih navoda.

Pored svega iznesenoga ističe se i to da tuženi, neposjedovanjem predmetnih nekretnina nisu iskazali nikakvu volju da iste prepuste u vlasništvo tužiteljici, a svoj stav u odnosu vlasništvo predmetnih nekretnina tuženi su izrazili, kako u ostavinskom postupku koji je vođen iza pok. oca stranaka, kada su se prihvatili nasljedstva koje im po zakonu pripada, što proizlazi i iz pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju iza pok. oca stranaka, te, kako to proizlazi iz iskaza tuženog Ivana Gašparovića, u jednom posjetu tužiteljici, koji se dogodio na njezino traženje, nakon smrti majke tuženih, koja je prva supruga pok. Ivana Gašparovića, koja je umrla 2013., dakle 16 godina nakon smrti oca stranaka, kada je isti tražio od tužiteljice da ga isplati, što je ona odbila, pa ovakvim postupanjem tuženi je jasno iskazao svoj stav da se smatra suvlasnikom predmetnih nekretnina, i da traži da ga tužiteljica isplati, ili da na drugi način riješe suvlasničke odnose na nekretninama koje su naslijedili iza pok. oca.

Slijedom svega iznesenoga, tužbeni zahtjev tužiteljice opisan u točki I. izreke presude, je kao neosnovan odbijen u cijelosti.

U postupku sud nije posebno cijenio sadržaj ostale dokumentacije iz spisa u koju je izvršio uvid tijekom postupka jer se radi o dokumentaciji koja nije od utjecaja na odluku o osnovanosti tuženog zahtjeva.

9. Odluka o naknadi troškova parničnog postupka iz točke II. izreke presude temelji se na odredbi članka 154. stavak 1., a u svezi sa odredbom članka 155. ZPP, primjenom kojih odredbi je određeno da je tužiteljica, koja je u cijelosti izgubila ovu parnicu, dužna tuženima naknaditi troškove izazvane vođenjem ovog postupka. Tuženima je sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23. i 107/25.; u nastavku: Tarifa), prema VPS od 15.000,00 EUR (rješenje od 16. rujna 2025.) priznat parnični trošak za radnje kako slijedi: za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 8/1. 250 bodova, vrijednost boda 2,00 EUR), te za zastupanje na ročištima od 7. srpnja 2025., od 16. rujna 2025., od 2. lipnja 2026. te od 17. rujna 2026. u pojedinačnim iznosima od 500,00 EUR za ročište (Tbr. 9/1.), što za 4 ročišta ukupno iznosi 2.000,00 EUR, što ukupno iznosi 2.500,00 EUR, a uvećano za PDV 25% koji je obračunat u iznosu od 625,00 EUR, daje iznos od 3.125,00 EUR. Tuženima nije priznat trošak za radnje sastava podneska od 15. ožujka 2025. jer takav podnesak nije dostavljen u spis, kao ni trošak zastupanja na ročištu od 20. studenoga 2025. jer ovaj trošak nije opravdan, s obzirom na razloge odgode tog ročišta, a nije im priznat ni trošak zastupanja na ročištu od 18. prosinca 2025. na koje ročište punomoćnici stranaka nisu ni pristupili, te je na njihov suglasan prijedlog ročište odgođeno. U odnosu na zahtjev tuženih za naknadu troška sudskih pristojbi, ističe se da tuženi nisu pristojbeni obveznici pristojbe za presudu, već je to tužiteljica, primjenom odredbe članka 3. stavak 2. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/2018. i 51/2023.; u nastavku: ZSP), a u odnosu na pristojbu za odgovor na tužbu se ističe da ova pristojbena obveza nije ni nastala jer nastaje tek po pravomoćnom završetku postupka, primjenom odredbe članka 4. točka 2. ZSP, te će se ovisno o uspjehu u parnici odrediti pristojbeni obveznik za navedenu pristojbu. Tuženima je priznata i zatezna kamata na dosuđeni trošak postupka i to od dana donošenja ove presude pa do isplate, pozivom na odredbu članka 30. stavak 2. Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22. i 6/24.; u nastavku: OZ), dok je visina stope zakonske zatezne kamate, određena primjenom odredbe članka 29. stavak 2. Zakona o obveznim

odnosima (Narodne novine broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 115/22., 156/22., 155/23. i 69/26.; u nastavku: ZOO/).

U Crikvenici 25. rujna 2026.

S u d a c:

Sonja Alač

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi pisanim putem ovom sudu, a o žalbi rješava nadležni županijski sud.

DNA:

- pun. tužiteljice
- pun. tuženih

Broj zapisa: **9-3088d-a9de1**

Kontrolni broj: **05753-b1231-d72c3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.